

Gorrissen Federspiel

Tue Goldschmieding

Nyt om immaterielle rettigheder i Danmark

Norsk modebrand undgår forbud hos Sø- og Handelsretten

Sø- og Handelsretten afsagde den 17. marts 2026 kendelse i sagen BS-50361/2025-SHR mellem DK Company A/S (»DKC«) som sagsøger og Zuccarello AS som sagsøgte. Sagen drejede sig om, hvorvidt DKC opfyldte betingelserne for at nedlægge et midlertidigt forbud mod Zuccarello AS' brug af varemærket »Wardrobe Essentials«.

DKC er en dansk virksomhed, der designer, producerer, distribuerer og sælger beklædning i Danmark og internationalt, og som er indehaver af ordmærket »MY ESSENTIAL WARDROBE«. Zuccarello AS, en norsk virksomhed, var registreret indehaver af varemærket »Wardrobe Essentials«, indtil selskabet overdrog varemærket til den norske virksomhed Wardrobe Essentials AS.

Udstillerlisten for modemessen Mandatory CPH, der fandt sted i København den 5.-7. august 2025, viste, at brandet Wardrobe Essentials deltog. DKC indleverede den 14. oktober 2025 en forbuds- og påbudsbegæring til Sø- og Handelsretten. DKC anførte, at Zuccarello AS krænkede § 4 om indehaveren af varemærkets eneret i lovbekendtgørelse nr. 88 af 29. januar 2019 om varemærker (»den danske varemærkelov«) samt § 3, stk. 1 om god markedsføringskik, og § 22 om

forretningskendetegn i lovbekendtgørelse nr. 1420 af 2. december 2024 om markedsføring (»den danske markedsføringslov«) ved at markedsføre konkurrerende beklædningsgenstande under betegnelsen »WARDROBE ESSENTIALS« på messen.

Retten lagde til grund, at brandet Wardrobe Essentials optrådte på Mandatory CPH den 5.-7. august 2025, og vurderede, at brugen af varemærket udgjorde en varemærkekrænkelse. Da Zuccarello AS på dette tidspunkt var indehaver af den norske varemærkeregistrering, anså retten Zuccarello AS for ansvarlig for brugen af varemærket på messen.

Retten afviste dog at meddele forbud og påbud over for Zuccarello AS, eftersom der ikke kunne anses at foreligge forbudsretlig aktualitet ved DKC's påstand. Retten fandt, at Zuccarello AS til Wardrobe Essentials AS havde overdraget den norske varemærkeregistrering og efterfølgende overdraget EU-varemærkeregistreringen. Retten fandt det således ikke sandsynliggjort, at Zuccarello AS, der fortrinsvist beskæftigede sig med investeringer i fast ejendom, aktuelt brugte eller planlagde at bruge varemærket. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at ejeren af Zuccarello AS også besad kapitalandele i Wardrobe Essentials AS. DKC hav-

de dermed heller ikke godtgjort betingelsen i § 413, nr. 2, lovbekendtgørelse nr. 1298 af 7. november 2025 (»den danske retsplejelov«), hvorefter modpartens adfærd skal nødvendiggøre en meddelelse af forbud eller påbud. Retten frifandt herefter Zuccarello AS.

Læs Sø- og Handelsrettens afgørelse her: https://domstol.fe1.tangora.com/media/-300011/files/KENDELSE_anonymiseret_-_BS-50361-2025-SHR.pdf?rev1

Sø- og Handelsretten giver delvist medhold i tvist om kursusrettigheder

Sø- og Handelsretten afsagde den 2. marts 2026 kendelse i sagen BS-39547/2025-SHR mellem »A« som sagsøger og »B« som sagsøgte. Sagen drejede sig navnlig om, hvorvidt B ved at udbyde en række kurser om konflikthåndtering via hjemmesiden 'KompetenceUniver-set.dk' krænkede A's rettigheder efter bl.a. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 20. august 2023 (»den danske op-havsretslov«), lovbekendtgørelse nr. 1420 af 2. december 2024 (»den danske markedsføringslov«), lov nr. 164 af 26. februar 2014 (»den danske internetdomænelov«) og almindelige immaterialretlige grundsætninger.

Parterne indledte i efteråret 2022 et samarbejde om afholdelse af kur-

ser om konflikthåndtering, målrettet bl.a. dagtilbud, og udarbejdede i den forbindelse kursusmateriale. Parterne afsluttede samarbejdet om KompetenceUniverset i foråret 2025 uden at have indgået aftaler om fordelingen af de immaterielle rettigheder knyttet til KompetenceUniverset, herunder rettigheder til navn, hjemmeside og kursusmateriale.

A anlagde herefter sag mod B, og nedlagde bl.a. påstande om forbud mod B's brug af forretningskendetegnet KompetenceUniverset, hjemmesiden og domænet samt mod brug af billeder, video, telefonnummer og LinkedIn-profil tilhørende A.

Retten fandt, at A ikke havde sandsynliggjort, at B's fortsatte brug af forretningskendetegnet KompetenceUniverset og det tilhørende domæne var i strid med markedsføringslovens § 3 om god markedsføringssskik, § 5 om vildledende handlinger og § 6 om vildledende udeladelser, den danske lov om internetdomæner eller almindelige retsgrundsætninger. Omvendt fandt Retten dog, at B's brug af billeder, video, telefonnummer og LinkedIn-profil tilhørende A var i strid med selvsamme bestemmelser i markedsføringsloven, samt grundsatninger om retten til eget billede og navn, og tog på den baggrund A's påstande til følge.

Læs Sø- og Handelsrettens afgørelse her: https://domstol.fe1.tangora.com/media/-300011/files/Kendelse_BS-39547-2025-SHR.pdf

Sø- og Handelsretten frifinder Ankenævnet i patentsag om stjernerenser

Sø- og Handelsretten afsagde den 14. januar 2026 dom i sagen BS-21902/2024-SHR mellem GST Denmark ApS (»GST«) som sagsøger og Ankenævnet for Patenter og Varemærker (»Ankenævnet«) som sagsøgte. Sagen angik prøvelse af Ankenævnets kendelse af 26. februar 2024, hvorved nævnet stadfæstede den danske Patent- og Varemær-

kestyrelses afgørelse om, at GST's patent på et stjernerensearrangement til lugning af marker var ugyldigt efter § 2 i lovbekendtgørelse nr. 93 af 29. januar 2019 (»den danske patentlov«) om nyhedskravet for patenterbare opfindelser.

GST fremsatte påstand om, at patentet opretholdes som gyldigt og bestred Ankenævnets kendelse i sin helhed. GST gjorde gældende, at Ankenævnet havde anvendt en ukorrekt bevisstandard ved bedømmelsen, og at fremlagte beviser ikke var tilstrækkelige til at fastslå, at nyhedskravet i den danske patentlov § 2, ikke var opfyldt.

Retten fandt, at hverken Ankenævnets kendelse eller øvrige omstændigheder gav grundlag for at fastslå, at nævnet havde anvendt en ukorrekt bevisstandard ved bedømmelsen af, om tegningernes indhold var gjort almindeligt tilgængeligt inden patentansøgningens indleveringsdag. Ankenævnets bevismæssige bedømmelse udgjorde en skønmæssig vurdering, som krævede et sikkert grundlag at tilsidesætte, og det af GST anførte udgjorde ikke et sådant grundlag. Retten frifandt herefter Ankenævnet.

Dommen bekræftede, at domstolens prøvelse af Ankenævnets skønmæssige bevisbedømmelse i patentsager er begrænset, og at uklarheder om forudgående offentliggørelse af en opfindelse kan medføre ugyldighed af et meddelt patent.

Læs Sø- og Handelsrettens afgørelse her: https://domstol.fe1.tangora.com/media/-300011/files/Dom_BS-2190-2024-SHR.pdf

Patentet Apixaban fundet gyldigt

Sø- og Handelsretten afsagde den 17. februar 2026 dom i sag BS-22186/2022-SHR mellem Teva Denmark A/S og Teva GmbH (»Teva«) som sagsøgere, og Bristol-Myers Squibb Holdings Ireland Unlimited Company (»BMS Ireland«) som sagsøgte. Sagen drejede

sig om stridspatentet apixabans gyldighed.

Teva påstod, at BMS Irelands patent på den kemiske forbindelse apixaban, der bl.a. benyttes i lægemidler til forebyggelse og behandling af blodpropper, var ugyldigt. BMS Ireland nedlagde tilsvarende, udover frifindelsespåstand, selvstændig påstand om at Teva skulle ophøre med at markedsføre lægemidler i Danmark, som indeholdt apixaban.

Teva argumenterede for, at patentet manglede opfindeshøjde, subsidiært at beskrivelsen var utilstrækkelig, og endvidere at stridspatentets prioritetskrav var ugyldigt, da prioritetsretten ikke var gyldigt overdraget til ansøgeren forud for indleveringen af den internationale patentansøgning.

Rettens afsæt for vurderingen i sagen udgjordes af § 2, stk. 1, jf. stk. 2, om nyhed og opfindeshøjde, og § 8, stk. 2, 3. pkt., om tilstrækkelig beskrivelse, i lovbekendtgørelse nr. 90 af 29. januar 2019 om patenter (»den danske patentlov«). Retten fandt, at Teva ikke havde godtgjort den manglede opfindeshøjde, da apixaban ikke var nærliggende at udlede af den nærmeste kendte teknik. Selvom Den Europæiske Patentmyndighed (»EPO«) vurderede apixaban som en udvalgsopfindelse, lagde retten vægt på efterindleverede data i vurderingen og konkluderede på den baggrund af opfindelsen havde særlig teknisk effekt. Retten vurderede endvidere, at prioritetsretten var gyldigt overdraget efter EPO's praksis, da der internt i BMS-koncernen var aftalt en overdragelse af prioritetsretten inden indgivelsen af patentansøgningen.

Retten frifandt følgelig BMS Ireland for Tevas påstande, eftersom sagsøger ikke havde afkræftet formodningen for patentets gyldighed. I samme ombæring tog retten BMS Irelands selvstændige forbudspåstand mod Tevas markedsføring af lægemidler i Danmark, som indeholdt apixaban, til følge.

Læs Sø- og Handelsrettens dom her: https://domstol.fe1.tangora.com/media/-300011/files/Dom_-_BS-22186-2022-SHR.pdf

Ompakning af parallelimporterede lægemidler var ikke objektivt nødvendigt

Sø- og Handelsretten afsagde den 6. februar 2026 dom i en sambehandling af ti sager mellem varemærkeindehaverne Merck Sharp & Dohme Corp., Novartis AG, H Lundbeck A/S, Ferring Lægemidler A/S som sagsøgere, og parallelimportørerne Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S, og 2care4 ApS som sagsøgte. Det centrale spørgsmål i sagerne var, om det var objektivt nødvendigt for parallelimportørerne at ompakke lægemidlerne, fremfor blot at omettikere de eksisterende pakninger.

Sagsøgerne påstod, at parallelimportørerne havde krænket deres varemærkeret i ompakningen af de originalproducerede lægemidler, uden at det var objektivt nødvendigt, og at efterfølgende markedsføring var i strid med § 4 og § 10 a, stk. 2, i lovbekendtgørelse af 29. januar 2019 nr. 88 om varemærker (»den danske lov om varemærker«).

Som led i sambehandlingskomplekset forelagde Sø- og Handelsretten ved fælleskendelse af 3. april 2020 en række præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen i sag C-224/20. Det centrale spørgsmål var, om indførelsen af FMD-reglernes krav om sikkerhedselementer på lægemidlers emballage, jf. artikel 47a i Direktiv 2001/83/EF, ændrede den varemærkeretlige vurdering af, hvornår parallelimportørers ompakning til nye ydre pakninger kunne anses for objektivt nødvendig. Baggrunden var bl.a., at den danske Lægemiddelstyrelses praksis og forståelse vedrørende artikel 47a pegede på ompakning som altovervejende hovedregel, mens EU-retten åbnede mulighed for, at originalpakningen kunne genanvendes, hvis

sikkerhedselementerne kan udskiftes korrekt.

EU-Domstolen fastslog i dom af 17. november 2022, at direktivets regler om sikkerhedselementer på lægemidelpakninger ikke i sig selv medfører, at ompakning er objektivt nødvendig; originalpakningen kan som udgangspunkt genanvendes, hvis sikkerhedselementerne udskiftes med tilsvarende effektive elementer. Domstolen præciserede i denne retning, at synlige eller følbare spor efter åbning af originalpakningen ikke i sig selv udelukker, at genforsegling kan ske i overensstemmelse med artikel 47a. Domstolen afviste, at en medlemsstat kan operere med en hovedregel om, at parallelimportører principielt skal ompakke til nye pakninger, og at ommærkning alene kan ske undtagelsesvist.

Retten fandt, med udgangspunkt i de retlige rammer fastlagt i C-224/20, at sagsøgte ikke havde godtgjort, at det var objektivt nødvendigt at ompakke lægemidlerne og gav derfor de sagsøgende parter medhold i de behandlede sager. Retten lagde bl.a. vægt på, at EU-reglerne om sikkerhedselementer ikke nødvendiggør ompakning, idet parallelimportøren lovligt kan åbne og genforsegle en originalpakning med nye sikkerhedselementer, at de sagsøgte parter ikke havde bevist modstand hos forbrugere eller apotekere mod omettikering, og at der ikke var bevist hindringer for, at de originale pakningsstørrelser kunne markedsføres effektivt på importmarkerne grundet ordinationspraksis og sygeforsikringsregler. Desuden understregede retten at nødvendigheden ikke kan begrundes med parallelimportørens kommercielle fordel.

Læs Sø- og Handelsrettens dom her: https://domstol.fe1.tangora.com/media/-300011/files/Deldom_af_6._februar_2026.pdf

Prodamp idømt bøde for ulovlig reklame for elektroniske cigaretter og nikotinposer

Den danske Forbrugerombudsmand (»Forbrugerombudsmanden«) offentliggjorde den 3. februar 2026, at Retten i Hjørring havde idømt virksomheden Prodamp en bøde på 400.000 danske kroner for at overtræde tobaksreklameforbuddet i § 3 i lovbekendtgørelse af 26. marts 2021 nr. 586 om forbud mod tobaksreklame m.v. (»den danske lov om tobaksreklame«) og reklameforbuddet mod elektroniske cigaretter i § 16 i lovbekendtgørelse af 4. april 2024 nr. 1166 om elektroniske cigaretter (»den danske lov om elektroniske cigaretter«).

Retten i Hjørring fandt at Prodamp havde overtrådt reklameforbuddene i den danske lov om tobaksreklame og den danske lov om elektroniske cigaretter, ved at benytte sig af metoden 'linkbuilding', for at søgemaskiner rangerede hjemmesiden højere i søgeresultaterne. Det indebar at betale andre hjemmesider for at udgive artikler med hyperlinks til Prodamps egen hjemmeside. Strategien bygger på, at disse bagvedliggende hyperlinks opfattes af søgemaskiner som et udtryk for, at den pågældende hjemmeside er relevant og værd at besøge, hvorved søgemaskinen vil prioritere visningen af denne hjemmeside i dets søgeresultater. Retten fandt desuden, at Prodamp havde overtrådt reklameforbuddene ved at reklamere for gratis fragt på ordrer over et minimumsbeløb, fordi tilbuddet virkede som et incitament til at købe yderligere tobaksprodukter, og dermed havde til formål at fremme salget på hjemmesiden.

Læs forbrugerombudsmandens pressemeddelelse her: <https://forbrugerombudsmanden.dk/nyheder/forbrugerombudsmanden/pressemeddelelser/2026/20260203-prodamp-idoemt-boede-paa-400000-kroner-for-ulovlig-reklame-for-elektroniske-cigaretter-og-nikotinposer>

Salling Group A/S idømt bøde for vildledende markedsføring efter ny bødemodel

Den danske Forbrugerombudsmand (»Forbrugerombudsmanden«) offentliggjorde den 12. marts 2026, at Salling Group A/S (»Salling«) havde accepteret at betale en bøde på 10 millioner danske kroner for vildledende markedsføring af Nettos ØGO-mærke.

Denne markedsføring var baseret på en spørgeundersøgelse blandt danske forbrugere om opfattelsen af visse udvalgte mærkers bæredygtighed, hvorfor Forbrugerombudsmanden vurderede, at resultatet af spørgeundersøgelsen udelukkende var udtryk for subjektive opfattelser af ØGO-mærket. Da bæredygtighedsudsagnet imidlertid blev klassificeret som et udsagn om faktiske forhold, der i medfør af § 13 i lovbekendtgørelse af 2. februar 2024 nr. 1420 (»den danske lov om markedsføring«) skal kunne dokumenteres, var markedsføringen egnet til at give forbrugerne et fejlagtigt indtryk af produkternes reelle klima- og miljøbelastning. Det forhold, at ØGO-produkterne var økologiske, kunne ikke begrunde, at produktserien blev markedsført som bæredygtigt.

Bøden blev udmålt efter den nye bødemodel, der fremgår af § 37, stk. 6, i den danske markedsføringslov. Bødemodellen er kategoriseret efter omsætning, hvorefter der tildeles bøder efter et nedsat, normalt eller forhøjet bødeniveau, afhængig af overtrædelsens grovhed og varighed. Ordningen tilsigter at skærpe bødeniveauet for overtrædelser af den danske lov om markedsføring.

Læs forbrugerombudsmandens pressemeddelelse her: <https://forbrugerombudsmanden.dk/nyheder/forbrugerombudsmanden/pressemeddelelser/2026/20260312-salling-group-betaler-10-millioner-kroner-i-boede-for-vildledende-markedsfoering-af-nettos-oego-maerke>

Inkassofirma opkrævede ulovlige gebyrer for knap en halv million kroner

Den danske Forbrugerombudsmand (»Forbrugerombudsmanden«) har den 7. januar 2026 fundet, at inkassofirmaet Intrum A/S (»Intrum«) uretmæssigt havde opkrævet gebyrer fra forbrugere for tilbageførsel af fejlbetalinger. Forbrugerombudsmanden fastslog, at opkrævningerne stred mod god inkassoskik i § 9 om forbud mod metoder, der udsætter skyldnere for urimeligt pres eller ulempe, jf. lovbekendtgørelse nr. 1018 af 19/09/2014 (»den danske inkasolov«), samt god markedsføringskik i § 3, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1420 af 02/12/2024 (»den danske markedsføringslov«).

Forbrugerombudsmanden fastslog, at erhvervsdrivende kun kan opkræve gebyrer fra forbrugere, hvis gebyret er direkte og udtrykkeligt lovhjemlet, eller hvis parterne har aftalt det og aftalen ikke strider mod loven. Forbrugerombudsmanden fastslog endvidere, at forbrugere har krav på fuld tilbagebetaling af fejlbetalinger, når betalingen er sket i forbindelse med et inkassofirmas inddrivelse af gæld, uanset om fejlen kan tilregnes forbrugeren.

Intrum oplyste, at virksomheden havde ophørt med den ulovlige praksis, der i den undersøgte periode havde udmøntet sig til i alt 494.620 danske kroner, og at de ulovligt opkrævede gebyrer ville blive tilbagebetalt inden udgangen af 2026.

Læs Forbrugerombudsmandens pressemeddelelse her: <https://forbrugerombudsmanden.dk/nyheder/forbrugerombudsmanden/pressemeddelelser/2026/20250107-inkassofirma-opkraevde-ulovlige-gebyrer-fra-forbrugere-for-knap-en-half-million-kroner>

Modstrøm vedtager bøde på 400.000 kr. for ulovligt telefonsalg og vildledende markedsføring

Den danske forbrugerombudsmand (»Forbrugerombudsmanden«) offentliggjorde den 8. januar 2026 at Elselskabet Modstrøm Danmark A/S (»Modstrøm«) havde overtrådt forbuddet mod uanmodet telefonsalg i § 4, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 1184 af 28. september 2025 (»Den danske forbrugerftalelov«) og forbuddet mod vildledende markedsføring i § 5, stk. 1, og § 6, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 1420 af 2. december 2024 (»den danske lov om markedsføring«).

I perioden fra 4. december 2020 til 2. august 2021 samt fra 24. maj 2023 til 8. november 2024, modtog 27 forbrugere uanmodede telefoniske henvendelser fra Modstrøm uden at have givet gyldigt samtykke hertil. Derudover blev otte forbrugere vildledt af selskabets sælgere under telefonsamtalerne, idet sælgerne gav et indtryk af, at de ringede fra forbrugeren nuværende elselskab eller undlod at oplyse forbrugerne om væsentlige priseløst. Modstrøm havde allerede tidligere i 2021 vedtaget en bøde for tilsvarende overtrædelser.

Forbrugerombudsmanden udtalte, at det ikke var lovligt for elselskaber at kontakte forbrugere telefonisk uden udtrykkeligt samtykke, og at der henset til selskabets tidligere overtrædelse af samme forbud, blev set meget alvorligt på sagen. Forbrugerombudsmanden indskærpede på den baggrund reglerne over for Modstrøm, som vedtog en bøde på 400.000 kr.

Læs Forbrugerombudsmandens pressemeddelelse her: <https://forbrugerombudsmanden.dk/nyheder/forbrugerombudsmanden/pressemeddelelser/2026/20260108-modstroem-betaler-400000-kroner-i-boede-for-ulovligt-telefonsalg-og-vildledning>

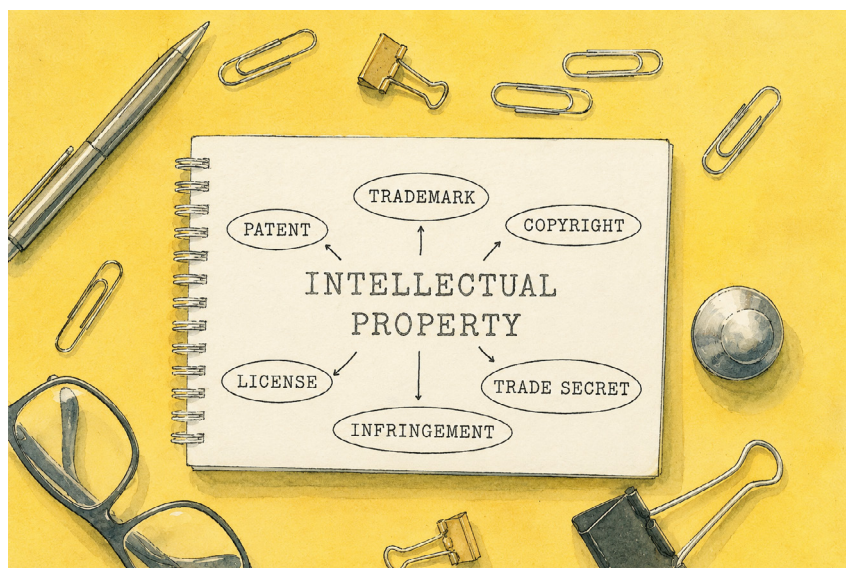
Energi+ politianmeldt for opkrævning af skjult månedligt gebyr

Den danske forbrugerombudsmand (»Forbrugerombudsmanden«) offentliggjorde den 18. februar 2026 at have politianmeldt Energi+ A/S (»Energi+«) for at vildlede forbrugere ved ikke klart og tydeligt at oplyse om et månedligt gebyr på selskabets hjemmeside. Dette fandt Forbrugerombudsmanden i strid med vildledningsforbuddet i lovbekendtgørelse nr. 1420 af 2. december 2024 (»den danske lov om markedsføring«).

Sagen vedrørte markedsføring af tre elprodukter, »Strøm+«, »Strøm+39« og »Strøm+ Fastpris«, samt oplysningen om et månedligt »certificerings- og servicebidrag« på 33,34 kr. Oplysningen om det månedlige gebyr fremgik ikke på selskabets forside eller kampagneside, hvor de øvrige prisoplysninger var angivet. Oplysningen fremgik alene af selskabets leveringsbetingelser og en gebyroversigt, som blev sendt til kunder via e-mail.

Forbrugerombudsmanden vurderede, at den måde, hvorpå Energi+ oplyste om sine priser på hjemmesiden, var egnet til at give forbrugerne indtryk af, at der ikke ville være andre tillæg end dem, som var fremhævet på hjemmesiden.

Forbrugerombudsmanden sendte et høringsbrev om sagen til Energi+ den 21. maj 2025. Først herefter tilføjede selskabet oplysningen om det månedlige gebyr på deres hjemmeside. Denne tilføjelse ændrede dog ikke Forbrugerombudsmandens vurdering af, at der var sket vildledende markedsføring, eftersom oplysningen stadig ikke fremgik i umiddelbar tilknytning til de øvrige prisoplysninger. Overtrædel-

Colourbox / Chat GPT

se af forbuddet mod vildledende markedsføring straffes med bøde i medfør af den danske lov om markedsføring § 37, stk. 3.

Læs Forbrugerombudsmandens pressemeddelelse her: <https://forbrugerombudsmanden.dk/nyheder/forbrugerombudsmanden/pressemeddelelser/2026/20260218-forbrugerombudsmanden-politianmelder-energiplus-for-skjult-gebyr>

Wolt politianmeldt for vildledende rabatmarkedsføring

Den danske forbrugerombudsmand (»Forbrugerombudsmanden«) offentliggjorde den 18. marts 2026, at madleveringsplatformen Wolt Danmark ApS (»Wolt«) var blevet politianmeldt for vildledende markedsføring ved at markedsføre en rabat, som forbrugerne umuligt kunne opnå.

I perioden den 20. august 2025 til den 24. oktober 2025 sendte Wolt push-notifikationer til omkring 45.000 forbrugere om, at de kunne opnå 25 procent rabat på de-

res næste køb ved bestilling for mindst 189 kr. Rabatten var dog begrænset til 30 kr., hvilket betød, at forbrugerne i realiteten maksimalt ville kunne opnå knap 16 procent i rabat.

Forbrugerombudsmanden vurderede, at markedsføringen af den uopnåelige rabat var vildledende, og var egnet til at påvirke forbrugernes købsbeslutning i strid med § 5, stk. 1 og § 6, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 1420 af 2. december 2024 (»den danske lov om markedsføring«).

Læs Forbrugerombudsmandens pressemeddelelse her: <https://forbrugerombudsmanden.dk/nyheder/forbrugerombudsmanden/pressemeddelelser/2026/20260318-forbrugerombudsmanden-politianmelder-wolt-danmark-aps-for-vildledende-markedsfoering-om-rabat>

Tue Goldschmieding, partner i Gorrissen Federspiel og dansk redaktør for Lov & Data.